

PREGÓ DE LA FESTA DE BASSEGODA

28 de setembre de 2025

Caríssims germans i caríssimes germanes,

Soc mossèn Xeroni. Altrament dit: Xari Potter. L'etern rector de Sant Aniol.

Marian Vayreda em va fer viure dins de la seva novel·la *La punyalada* cap a mitjan segle XIX. Tinc més de 175 anys! I vaig tenir la desgràcia que em va mantenir viu en la seva història. Tants de morts que hi ha i jo castigat en vida sermonejant dins de l'església de Sant Aniol empren... empipat per sempre carregant contra els feligresos pecadors. Lloques dels trabucaires!

Que Sant Aniol em perdoni.

Perquè per sempre s'ha quedat

el sermó de mossèn Jeroni,

dins l'església ben tancat

i com un disco ratllat!

Sols avui! Caríssims germans i caríssimes germanes, sols avui he tingut la força per sortir. Un gros motiu m'ha fet eixir del niu, de l'església m'ha fet partir i arribar fins aquí. He agafat la maleta, el paraigua i he fet el cor fort convencent-me que no estic mort. I he pujat cap a coll Roig i gairebé em torno boig! I valga'm Déu, vull dir valgui'm Sant Aniol quin pedregar! Com s'han tornat els camins! Que abans eren sublims i ara fan de mal trepitjar!

He sabut que una gent que es diu Centre Excursionista Empordanès compleixen 60 anys!

He vingut per dir-vos: FELICITATS

per haver aconseguit tants d'afanys.

Sigueu sempre tan trempats

i que sigui per molts anys!

Abans no tindreu la meva d'edat ja podeu anar fent! Sempre sereu jovent. Però vosaltres sou personatges històrics, d'aquells que no es veuen, però hi són i que són veritables protagonistes de l'estima pel país.

Heu estat 60 anys dedicant-vos a la promoció i recuperació del patrimoni cultural i natural perquè el considereu desconegut i, sobretot, infravalorat. I per això us vau posar 'mans a l'obra', ja mai tan ben dit, perquè n'heu restaurat d'elements del patrimoni arquitectònic una infinitat.

De les corts i les quadres n'heu fet refugis i són 4 els que heu restaurat i per un itinerari que va de Roses a Albanyà els heu enllaçat. Els que tenen la valentia de recórrer aquest camí tenen de franc un pentinat amb la tramuntana com a perruquera de qualitat.

Ja arribareu als 40 anys de l'Alberada, caminada popular molt ben pensada perquè la gent conegui el territori i es recuperin camins.

I heu portat jovent i mainada a cavall de les xiruques perquè coneguin l'excursionisme. Heu escrit un bon catecisme!

I la Mostra de cinema també n'heu fet 25 anys tradició. Un any us havia de venir en Kilian Jornet, us va fer patir perquè va arribar molt tard i és que aquest noi va com un coet i es veu que va passar de llarg.

I mira que se'n veuen de Kilian's per les muntanyes! Segur que els heu vist! Van vestits com ell i també corren. Però, és clar, no són com ell perquè ell és un crac, un fora de sèrie i tothom s'hi vol assemblar i vol fer el mateix. Que Déu els agafi... que Sant Aniol els agafi confessats!

Us imagineu aquest mateix efecte amb gent que arregla camins o ermites o el que sigui. Que anéssiu caminant pels camins i ara en trobéssiu un grup que remena pedres per aquí, per allà, que estassa, que estan enfilats arreglant les teulades... Vaja! Que en comptes de voler ser com en Kilian volguessin ser com en Pitruc i la seva colla. Però això no passarà.

Can Galan! L'any que ve en farà 50 que el vau restaurar i reconvertir en refugi. Bé! I va ser així que va néixer aquesta Festa de Bassegoda.

Per això ja fa 48 anys que pels volts de Sant Miquel a Sant Aniol es trenca la pau per culpa del vostre sarau. Des d'allà baix el sento! I aquest any he dit prou. M'he proposat de posar una penitència severa als culpables de tant de soroll que sou

vosaltres! Caríssims germans i caríssimes germanes! I sabeu quina penitència us dicto: 60 anys més de fer el que heu fet fins ara! Au! Ja us està bé, perquè feu tant de merder.

El que m'ha agradat més són les declaracions que he sentit de molts de vosaltres que s'assemblen a una religió com la que predico jo i que m'he anotat literalment per explicar-ho a tota la gent. Digueu així:

Ens hem preocupat bastant pel país. Hem fet reivindicacions en tots els temes.

El Centre és la vida senzilla. Una escola de vida. Un espai que sents que és teu. Sentiment de pertinença.

Ser del Centre significa una manera de viure i una manera de veure el territori.

Algú diu: Jo soc qui soc perquè he format part del Centre.

Si no hi ha camins no hi ha excursionisme. *Bueno*, és que si no hi ha camins no hi ha re. Això ens ho hem de posar aquí (assenyala amb el dit al cap). Pitruc, sí senyor! I si no hi ha camins tampoc hi ha el camí del cel! I això no pot ser!

Tu plantes una llavor i tota sola creix cap amunt... És gall veure que creix. Ai, gall, gall, no! *Guai! Guai* veure que creix! Què en sé jo d'aquestes paraules tan modernes!

La clau de volta del Centre és que tot s'ha fet des del voluntariat, ningú cobra res.

Molt bé! Però jo no penso treure bacina de missa? Ni pensar-hi!

Beneeix a aquest moment de pau. Com pot ser que, ara mateix, al món hi hagi tant de patiment, guerres, fam i misèria! Clamo al món ben fort! Veniu tots els buscamerders: Tutín, Petaniaju, Trumfot, i altres poderosos de la mateixa *calanya*. Veniu aquí i tasteu la pau de Bassegoda i que la vida és molt més senzilla. No vulgueu tenir tant de poder si, al cap i a la fi, d'aquí a quatre dies sereu tiberi per als cucs! Feu un partit de futbol amb una pilota feta de draps i de palla. Jugueu a estirar a corda! I no passa res si perdeu! I preneu un plat d'arròs i una mica de vi i després ja ballareu amb mi (i el capellà fa un gest amb la mà per ensenyar que ja rebran).

Ara us diré una cosa que no us la creureu: a Sant Aniol hi ha vida! La meva vella i estimada rectoria s'havia tornat un envà de canyes. Estava a punt de caure! I resulta que tota una patuleia de bojós, si fa o no fa com vosaltres, van començar a pujar material a peu: 300 tones! I 13 anys d'obres! I la vella rectoria llueix blanca com un vestit de núvia! A més, hi viu gent! En diuen guardes, però per mi que són escolans. I atenen un munt de visitants, però per mi que són feligresos. I jo us dic aneu a Sant Aniol, participeu de la vida del refugi, atenen bé, és net i acollidor, t'informen bé... Doneu vida a Sant Aniol! Allà hi viu un somni fet realitat. Doneu-li corda! Ah! I veureu que s'hi menja bé! En voleu millor exemple! (el mossèn es posa de perfil perquè se li vegi la panxa grossa que té).

A Sant Aniol no s'ha fet res que no s'hagi fet en altres llocs. Sort n'hi ha de tantes entitats de voluntaris i voluntàries que aguanten el país.

Quan era petit els meus pares em portaven a Sant Aniol. Era tan petit que no recordo més del que al llarg de la vida els pares em van anar explicant d'aquelles primeres estades a Sant Aniol. Es veu que la meva dèria era amagar-me a sobre alguna feixa i des de darrere una bardissa anava traient el cap ara sí, ara no, tot cantant com un cucut: cu-cut! Cu-cut!

Sempre m'he preguntat si a Sant Aniol hi havia cucuts i a mi m'agradava d'imitar-los. El cas és que amb el pas dels anys mai he sentit cantar un cucut a la vall. Mai. M'agradaria que en un futur els cucuts cantessin a Sant Aniol. I no deixessin mai de cantar. Seria com donar veu a la meva infantesa.

Però mentrestant no arriben us volia demanar a vosaltres que vingueu a Sant Aniol perquè fem el cucut tots plegats. I he pensat que avui podríem fer un primer concert de cucuts per assajar el de Sant Aniol (i fa cantar al públic).

A Sant Aniol cantava un cucut amb gran afany,
al puig del Brull altíssim cridava el seu company:

Cucut, cucut, cucut, cucut, cucut!

Quina cucutada més maca que hem fet!

Veniu al Refugi de Sant Aniol.

Que entrar a l'església no us faci por.

Trobareu sol com un mussol

aquest pobre vell rector.

Que a Bassegoda avui ha fet un vol

I us demana perdó que d'allò

que havia de ser un pregó

ha acabat sent un senyor sermó.

Benedicció:

Sant Aniol i de Bassegoda, Sant Miquel,

Sant Martí de Corsavell i Sant Bartomeu de Pincaró,

us diuen que us heu ben guanyat el cel.

Aquestes paraules són la seva benedicció.

En nom dels Amics de Sant Aniol dono les gràcies a Jaume Desclós per convidar-nos. I el felicito especialment per ser president d'una entitat tan potent. Per molts anys!